

ven cerkve, zvonjenje, vsa verska znamenja na hišah, duhovniki so niso smeli pokazati v duhovniški obleki.

Dne 30. marca 1795 je bilo uzakonjeno, da se morajo kristjani posluževati cerkev ne le ob praznikih republike, ampak tudi glede krščanskega bogoslužja — narodna skupščina je dovolila versko prostost.

V par stavkih opisana grozna revolucija Francije nam kaže, kam in kako daleč zabredejo državni krmiljarji in od njih nahujskane množice, ako so zavrgle Boga ter cerkev ter se oprijele prelivanja krvi in neverjetnih bogočastnih blaznosti. Kar so počeli v dobi revolucije Francozi, uganjajo danes boljševiki v Rusiji.

★

Kam vodi laična šola. Laična šola je posvetna šola brez Cerkve in brez verske vzgoje. Takšno šolo so radikali vpeljali na Francoskem. Sadovi te šole so takšni, da svojo domovino iskreno ljubeči Francozi dvigajo v vedno večjem številu in z vedno večjo odločnostjo svoje svarilne glasove. Sadovi se kažejo ne samo pri učencih, marveč tudi pri učiteljih. Velika večina — tri četrtine — francoskega ljudskošolskega učiteljstva je organizirana v socialističnih ali pa celo v komunističnih organizacijah. Vsak razumen človek vidi, kakšna nevarnost preti od takšnih organizacij morali in domovinski vzgoji francoske mladine. — Stranke, ki so zakrile zakone o popolni laizaciji francoske ljudske šole, se sedaj v skrbah prijemajo za glavo. Izgnali so iz državnih šol duha božjega in verskega, priklicali pa so v nje duha rdečarskega. V skrbah je tudi sedanja francoska vlada, ki misli na to, kako bi zajezila povodenj socializma in komunizma med učiteljstvom. Katoličani so si proti tej nevarnosti pomagali na drug, bolj učinkovit način: zasnivali so si zasebne katoliške šole, ki jih vzdržujejo z lastnimi stroški. V te šole zahaja že 47% šolske dece. So države, ki posnemajo francoski vzor državne laične šole, ne posnemajo pa francoskega zgleda, ki daje svobodo zasebnim šolam verskega duha. Takšno posnemanje je nedosledno in škodljivo.

Hoover in ameriški katoličani. Predsednik Hoover je poslal pozdrav ameriškim luteranom, ki obhajajo 400letnico protestantizma. V svojem pismu hvali Lutra kot početnika verske reformacije in reformacije zastarelih odnošajev med cerkvijo in državo. — Predsednik katoliškega združenja je odgovoril z ostrim protestom, češ, da je Hooverjeva izjava udarec katoličanom v obraz in da predsednik svobodne Amerike ne sme kazati strankarske naklonjenosti za to ali ono veroizpoved, ampak mora biti branitelj ustave, ki daje vsem veroizpovedim enake pravice. Predsednikov tajnik je takoj nato izjavil, da predsednik ni nameraval žaliti verskega čuta katoličanov, da je vselej pospeševal strpljivost napram vsem veroizpovedim.

Katoliška Cerkev v Ameriki. »Najmočnejša je danes katoliška Cerkev v Ameriki«, je dejal neki francoski filozof in učenjak, ki je ravno prišel v Zedinjene države Severne Amerike, kjer bo imel znanstvena predavanja po ameriških vseučiliščih. »Ni močna po številu, toda trdna je v organizaciji in to mlado zdravje ji bode priborilo končno zmago v Združenih državah.«

Iz protestantizma v katoliško Cerkev. V indijski vasi Nellore je prestopilo v katoliško Cerkev pol vasi: 126 družin, ki so doslej pripadali neki protestantski verski ločini. Misijonarji jim niso takoj verovali in so jim dali dve leti poskušnje. V teh dveh letih so se pokazali goreče kristjane, ter tako po pravici zaslužili krst in Kristusa.

Spreobrnjeni ljudožrci. V gorah Papuanskih otokov v Novi Gvineji so slavili čudovit jubilej. Minilo je 25 let, odkar je Kristusov nauk preosnoval srca ljudožrcov v ponižne nasledovalce Kristusove. Pred 25 leti so poznali samo vojsko in divje klanje. Danes pa obdelujejo zemljo, hodijo v cerkev in k zakramentom; še drugim poganskim rodovom so v zgled. Sosedni rodovi so poslali odposlanstvo k misijonarjem, naj bi še njim pokazali luč prave vere. Kakor hitro dobe misijonarji pomoč in nove apostole, bodo šli in ustregli želji paganov. Čudovita moč milosti božje, ki more divjega ljudožrca spraviti na kolena pred namestnikom Kristusovim v spovednici.

NOVICE

Ministri v Sloveniji. Ljubljano in Maribor so obiskali v nedeljo, oziroma v torek ministrski predsednik Živkovič in finančni minister dr. Šverljuga, minister pravde dr. Sršič ter minister za žume in rude Dušan Sernec. Sprejem ministrov v Sloveniji je bil iskren in veličasten.

Ponesrečil je vli. g. župnik F. Treiber iz Šminklavža pri Slovenjgradcu. Konj se je splašil v Slovenjgradu avtomobila. Gospod župnik je padel z voza in se poškodoval pri padcu.

Ubaj. Na cesti v Zgornji Dupleški vrh je napadel posestniški sin čevljarkega pomočnika Ivana Čaplo in ga tako obdelal s krampom, da je na posledicah poškodb umrl v mariborski bolnici.

Dravo ga je ubilo. V Zgornji Pristavi v mariborski okolici so v petek dne 7. novembra pri Kvasovih v gozdu podirali drevje. Eno od dreves je doseglo pri padcu z vejami Mihaela Kvasa in mu stisnilo prsni koš, da je revež takoj izdihnil.

Kuda nesreča. Posestnica Helena Rap iz Lovnika pri Poljčanah je brnala njivo. Na strmi njivi pri ovinku je brano dvignila, ker je hotela obrniti. Pri obračanju je spodrsnila, padla, in brana z zobmi na njo. V tako groznem položaju so jo vlekli konji še kakih 200 korakov. Revi je potegnilo železno zobovje kožo s telesa in jo zlovala dolga rana.

Samo 290 Din

obleka iz bombažaste tkanine!

Samo 380 Din

trpežna suknena obleka!

Samo 580 Din

zimska suknja iz debelega sukna! 1004/5

Razpošilja

Trgovski dom Stermecki, Celje št. 24

Kor ne ugaja, se zamenja ali vrne denar. Zadržavajte takoj novi, veliki, ilustrirani cenic s vašimi slikami, katerega dobite popolnoma zastonj!

Podsulo ga je. Dne 8. novembra je podsula zemlja delavca Antona Kluga iz Kamensake, ki je kopal zemljo za opekarno g. Krajncu iz Ljutomera. Ponesrečenega so prepeljali v ormoško bolnico.

Skrivajte orožje pred decol V Mežici na Koroškem sta se igrala štiri- in petletni fantek. Mlajši je snel s stene puško in po otroški neprevidnosti sprožil v starejšega, kateremu je obtičala krogla v glavi in je življenje otroka na tehtnici.

Smrtna žrtev po nesreči. V Nedelici v Prekmurju se je igral 24letni mladenič Stefan Dominko s starim revolverjem, ki je bil na nesrečo nabit. Radi neprevidnega ravnanja se je orožje sprožilo in krogla je smrtno zadela teta Hozjan Uršo, ki se je bila pravkar vrnila od popoldanske službe božje in se je odpravljala na dan Vseh svetnikov na pokopališče.

Ker je bila žejna, je izpila po neprevidnosti precej očetove kisline 71letna Marija Dvoršak iz Strenskega pri Rimskih toplicah. Radi starosti je njeno stanje opasno.

Psalterium Breviarj Romani se je pred nekaj tedni našel pri Ptujcu. Dobil se je v župnišču pri Sv. Marku nižje Ptuja. Lastnik ni vpisan.

Koliko stane mednarodni mir? Nedavno objavljen proračun Društva narodov za prihodnje leto 1931 znaša šest milijonov dolarjev. Za ta znesek bo torej človeštvo vsaj leto dni varno pred vojno. Društvo narodov samo: njegove seje, osebje in tiskovine stane 3.300.000 dolarjev. Druga polovica kreditov se porabi v kritje izdatkov obeh ustanov, ki delujeta pod pokroviteljstvom Društva narodov. To sta mednarodno mirovno razsodišče v Haagu in mednarodni urad dela v Ženevi.

Kdaj so začeli rabiti na čevljih — peto? Cesar Karol Veliki je bil še kronan v copatah brez pete na čevljih, katere do tedaj niso poznali še nikjer na svetu. Začeli so jo rabiti nekaj let pred 1600. Kedo je izumitelj pete na čevlju, je neznano.

Ključ cerkve božjega groba v Jeruzalemu, ki je najznamenitejša svetišče krščanstva, je v rokah mohamedanca.

Na Španskem ter Portugalskem in v nekaterih pokrajinah Severne Amerike ne prevzame žena po poroki ime na moža, ampak obdrži še naprej svoje dekliško ime.

Temeljni kamen za prekrasno stolno cerkev v Kölnu ob nemški reki Reni so položili leta 1248. Cerkev je bila končno veljavno posvečena 15. oktobra 1880. Gradili so jo 632 let.

Največ gozdov je v Ameriki, kjer je pogozdenih 35 procentov celotne površine. Za Ameriko pride Azija s 27% in potem še le Evropa z 20 odst. gozda.

Na premogu najbolj bogata je Kitajska, akoravno daje na leto le 10 milijonov ton premoga. Strokovnjaki so precenili premogovno bogastvo Kitajske na 1000 milijard ton.

Predsednik francoske republike med afriškimi podložniki. Francoski predsednik Doumergue potuje po Franciji pripadajočih kolonijah severne Afrike. V potovalnem programu je bil določen tudi obisk pri Rossan Uld Moganu, poglavarju najmočnejšega plemena Berbov. Predsednik je zapustil zgodaj zjutraj mesto Fez. Vožnja je vodila skozi rožnato ravnino. Ob cellem potu so bili nastavljeni jezdeci, ki so prihiteli iz najbolj oddaljenih okrajev, da bi videli francoskega predsednika. Na cilju vožnje, v Asru, je bilo videti pravilčno sliko: na nepreglednem polju je bil jezdec poleg jezdeca. Tri tisoč berbskih konjenikov bi naj defiliralo v urejenih vrstah mimo predsednika. Konjeniške množice se niso držale predpisov, ampak so se podile v neurejenih tolpah med neznosnim kričanjem mimo vladarja. Ob koncu parade je povabil poglavar Berbov predsednika in njegovo spremstvo v svoj šotor na slovesni obed. Pred pričetkom kosila je prednašal mlad berbski pesnik stihe, v katerih je bila izražena radost nad visokim obiskom in proslavljena Francija, ki je prinesla deželi, v kateri so gospodarili še pred kratkim levi ter hudobni ljudje, mir ter blagostanje. Gostje so se spustili na zglavnike, služinčad je začela prinašati jedila. Berbi so raztrgali koštrunovo pečenko z rokami na kose in so jih povžili, le za predsednika so bile pripravljene vilice ter nož. Med jedjo je plesalo par tucatov mladih plesalk. Po obedu je bila ponovna vojaška parada, na kar je odpotoval predsednik v Fez.

Velika rudniška nesreča v Ameriki. Dne 6. novembra so eksplodirali v premogokopu Mielfield v državi Ohio v severni Ameriki jamski plini. Mrtvih je 235 rudarjev in med njimi tudi — predsednik premogovnika Titus, ki se je mudil ob času eksplozije s 5 strokovnjaki v rovu.

V Ameriki se pivovarne že pripravljajo. Ferd Pabst, pivovarnar v Milwaukee, je zelo optimističen. Izjavil je namreč, da je že odredil znesek 100.000 dolarjev, da se izvršijo vse priprave za kuhanje piva v pivovarni, tako da se izdelovanje pravega piva lahko prične vsak trenotek. Pivovarnar je tudi dejal, da je sicer še malo riskirano investirati to vsoto ože zdaj v ta namen, vendar pa računa na javno mnenje, in ako se ozira na to, lahko reče, da ni več daleč čas, da se bo pivo vrnilo. — Njegova pivovarna je pred alkoholno prepovedjo izdelala letno okrog 50 milijonov sodčkov piva in okrog 65 tisoč oseb je bi-

lo na razne načine zaposlenih pri delu za njo.

Od po morju plavajočega ledenika gleda iznad valov komaj 1 devetina. Da obdrži ledenik v vodi ravnotežje, je potrebno, da se nahaja za vsak kubični meter ledu nad vodo 8 kubičnih metrov pod vodo.

Dvetoonsko ogledalo. Po naročilu meropreizkusnega urada v Washingtonu v Severni Ameriki so ulili maja 1929 stekleno klado, ki je tehtala 2000 kg in bo služila kot ogledalo za daljno gled. Steklена klada je okrogla, meri v premeru 1.8 m in je visoka 32 cm. Steklo so prepeljali v Pittsburg k najbolj znamenitemu brusarju, da bi ga izbrusil in pripravil za daljnogled. — Brusar mu je dal obliko izdolbenega ogledala, kojega globočina znaša na sredini 2.4 cm. Baš sedaj je dogotovljena komaj ena petina ogledala, akoravno zgleda, kakor bi že bilo gotovo. Najtežje je, odstraniti neznatna vzbočenja. Od brusarja zahtevajo, da mora odgovarjati udolbina ogledala valovljenju rumene luči in ta dolžina valovanja znaša 20 tisoč del enega milimetra. Ker delajo na ogledalu z navečjo natančnostjo, se ozirajo pri brušenju ter poliranju tudi na temperaturo prostorov, v katerih brusijo in ta mora biti vedno stalna. Upajo, da bo dogotovljeno ogledalo leta 1931. Daljnogled s tem izrednim ogledalom pride v zvezdarno vseučilišča mesta Ohio. Omenjeni ustvar bo največje ogledalo v Ameriki.

Novo sredstvo za omamljenje. Pri operacijah so uporabljali zdravnik pri popolnem omamljenju eter. Udihaavanje etra ima po vzbujenju bljuvalne posledice za želodec in razne druge neprijetnosti v glavi. Nemška učenjaka: dr. Rihard Willstätter iz Monakovega in Duisberg iz Jene na Nemškem sta odkrila novo mamilno sredstvo, ki se imenuje »avertin« in ima pri uspanju za operacije velike prednosti pred etrom. Avertin se ubrizgne pol ure pred operacijo in zaziblje na lahek človeka v najbolj trdo spanje, ki traja brez občutka bolečin par ur. Ko se človek prebudi, ne čuti nobenih neprijetnih posledic, ampak nasprotno: se počuti pokrepčanega. Avertin se ne sme uporabljati pri bolnikih, ki so bolni na jetrih, ki so zelo stari ali ki so jetični.

Slava lenobe. Zamorci navadno niso posebno vneti za delo, ampak raje leže na solncu. Tu leže toliko raje, čim manj se jim je treba potiti. Veliki umetniki so v lenuharjenju zlasti zamorci iz Konga v Afriki, kar se da sklepati že iz njihovih pregovorov. Pregovora »rana ura — zlata ura« ne poznajo. Neki francoski misijonar je zbral več takih pregovorov, ki so prav zanimivi: »Še nihče ni umrl od tega, če je preveč spal, preveč dela pa zdravju rado škoduje.« — »Kdor spi, temu se ne bo trn zabodel v nogo.« — »Nič ni potrebno, truditi se za bogastvo, kajti kdor živi, je že s tem dovolj bogat. Delati, da bi človek obogatel, je neumnost, ker ostane človek potem sam. Bogatin nima prijateljev.« — »Če pa že res ne gre drugače, kakor da moraš delati, se nikar ne pre-

ganjaj, ampak pomisli: Kdor prehitro teče, ne vidi kamenja, ki leži na njegovi poti.«

Skrivnostna radijo-postaja. Moskovski boljševiški vladni dela mnogo skrbijo in preglavice skrivnostna radijo-postaja, ki oddaja trikrat na teden vesti. Vsak torek, četrtek in v nedeljo označi glas: »Tukaj radijo-postaja generala Kutjepova« (bil je vodja ruskih beguncev, a so ga lansko leto sovjetski agenti v Parizu ugrabili in prepekljali mrtvega v Moskvo, kjer je bilo njegovo truplo sežgano) in nato prične protisovjetska propaganda. Kljub vsemu prizadevanju niso mogli doslej izslediti sedeža te skrivnostne postaje. Sovjete pri celi zadevi jezi najbolj to, ker oddaja postaja vsikdar zanesljive in resnične svetovne novice in ob koncu teh dostavlja poročila o življenju ter delovanju ruskih prognancev v inozemstvu.

Zmagoslavje tehnike. Siamski kralj (vzhodna Indija) se bo lahko te dni telefonično razgovarjal z Washingtonom v ameriških Združenih državah. Telefonsko zvezo je ustvarila berlinska tvrdka na razdaljo: Bangkok—Washington. Obe telefonično zvezani mesti sta oddaljeni eno od drugega 15 tisoč km. Pogovor se širi na daljavo Bangkok—Berlin (8600 km) brezžično, iz Belina v London (1000 km) po kablju, iz Londona v Newyork (5600 km) brezžično in iz Newyorka v Washington (350 km) zopet po kablju. Omenjena telefonska zveza je na cellem svetu najdaljša.

Pisava, ki še ni razvozljana. Učenjaki čitajo danes z lahkoto staroegipčansko pisavo, babilonske klinopise in razna druga stara pisemska znamenja ter skrivnosti. Popolna zagonetka je pisava že davno iztrebljenih, visoko kulturnih Inkov, ki so prebivali v današnji državi Peru v južni Ameriki. Ta narod, katerega so zaslužnili Španci pred 400 leti, je pisal s pomočjo vozlov, katere so upletali z vso natančnostjo v gotovih razdaljah v motvoze, katere so imenovali »kvipus«. V grobnicah Inkov je ohranjenih do danes vse polno teh vozlov, a nobenemu učenjaku še ni uspelo, da bi jih bil doslej razvozljal. Z Inki je legel v grob tudi ključ do njihove zagonetne pisave.

Blagoslov božji. Časopisje poroča, da je umrla Brazilijanka Roza Costa, ki je dosegla izredno in naravnost neverjetno starost 150 let. Zadnja leta svojega življenja je trdila z vso odločnostjo, da je na cellem svetu najstarejša žena. Imela je 18 otrok, ki so stari vsi nad sto let in se veselijo krepkega zdravja. Tudi pokojna je bila do zadnjega duševno čila. Zapustila je razen 14 sinov in 4 hčera 104 vnuke in 230 pravnukov.

Meščani ameriškega mesta Čikago se oborožujejo. Prebivalstvo mesta Čikago je sklenilo, da bo seglo po samobrambi in organiziralo proti tolovajskim bandam oboroženo silo. V predmestju Evanston, kjer stanujejo najbolj premožni meščani, je oborožitev že izpeljana. Novo ustvarjena organizacija se imenuje »Klub strelcev poklicnih mož in žensk« in mu načeljuje sodnik Viliem Freeman. Ob priliki

tvoritve kluba je podal Freeman časnikarjem to le izjavo: »Mi oborožujemo trgovce in njih moške ter ženske nastavlence. Člane naše organizacije podučujejo v policijskih vojašnicah, kako morajo rabiti orožje. Vsak član se mora zavezati, da bo tvegati v služaju potrebe neustrašeno boj z banditi.

Reja divjih svinj. V severno-zapadni Indiji leži Pičola jezero v bližini mesta Udaipur. Tukaj sem pritečejo vsak dan ob gotovem času iz džungel čela krdela divjih svinj z mladiči vred. Čakajo na prihod čolna, ki pripelje iz vzhodne obali jezera, kjer stoji palača maharadže (indijski knez domačin) iz Udaipura. Čoln je napolnjen z zrnjem, katerega raztrosijo knezovi služabniki med divjačino. Ta prehrana sicer zelo škodljivih svinj se vrši dnevno že skozi 50 let kot spomin na maharadžo Su-žo Singha, ki je bil strasten lovec na divje svinje. Da bi privabil divjačino iz džungel na odprto plan, je pustil na trositi žito in nato je prirejal lov na divje ščetince le s sulico. Njegovi nasledniki sicer niso več lovili divjih svinj, pač pa je ohranila navada razmetavanja žita do danes kot spomin na priljubljenega kneza lovca. Si lahko predstavljamo, kako so divje svinje razmnožene po džunglah okrog Pičola jezera.

Docent dr. Ivan Matko, specialista za notranje bolezni, se je je preselil: Maribor, Trubarjeva ulica 5, poleg protestantske cerkve. 1341

Zdravnik v Apačah dr. Vilko Peče se je preselil in ordinira od 1. novembra naprej v hiši št. 6 v Apačah. 1362
Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, telefon št. 23-58. Najmodernejše urejen za operacije. Diatermija, višinsko solnce, tonizator, infrardeča žarnica. Cene zmerno. 581

Opozorilo, da prodaja radi prezidave zimsko blago za lastno in vse drugo za znižano ceno Anton Macun, Maribor, Gosposka ulica 10. 1266

Pri glavobolu, omotici, šumenju v ušesih, porušenem spanju, slabovoljnosti, razdraženosti sezite takoj po staropreizkušeni »Franz Josefovi« grenčici! Poročila višjih zdravnikov v zdraviliščih za želodčne in črevesne bolezni poudarjajo, da je »Franz Josefova« voda izborna učinkujoče naravno odvajalno sredstvo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijških trgovinah.

Družinsko praliko za leto 1931 s podobo Sv. družine že dobite vstopovod. Segajte pridno po njej, ker je res nekaj praktičnega. 1350

Slaba vest.

Na krovu ladje »Sault Ste. Marie« je pripovedoval duhovnik Gibbons med vožnjo po Ameriškem jezeru Michigan ta-le doživljaj:

»Pred dvema leti sem potoval preko mej polotoka Alaska po reki Yukon, da bi obiskal misijonsko postajo Pelby Mountains. Poprej sem že bil tamkaj pred osmimi leti. Poznal sem nekaj lovcev na kožuvinino in med temi tudi Indijanca ki se je pisal Peter Mameau in ni bil na dobrem

glasu. Ta indijanski mož ni mogel nikomur pogledati v obraz. Pravili so, da je pribežal na sever iz juga, da bi se izognil srečanju s policijo.

Pri mojem drugem obisku v omenjenem kraju nisem našel Indijanca samega. Belokožec je stanoval z njim. Imenoval se je Viljem Wheeher in mu je bilo kakih 30 let. Zgledal je slabo in posebno v obraz je bil prepadel. Bil je zelo vesel, ko je zagledal zopet belega človeka. »Ostanite vendar pri nama preko noči v koči,« me je prosil. »Do Eddie Warsbach je dober dan hoda.« Ostal sem. Ne radi prenočišča, ampak radi tega, ker je zvenela iz Wheeherjevega povabila nekaka tajnost, ko je naglasil besede: »Moram se razgovoriti s človekom.«

Za razgovor je bila priložnost, ker se je Indijanec zavil v odejo in nama obrnil hrbet. Sedela sva molče pri ognju in pušila iz pip, dokler ni zasmrčal Indijanec. Nato se je sklonil Wheeher proti meni in rekel: »Gospod, ime, katerega sem imenoval poprej, ni pravilno. Pišem se Harry Tompkins in sem iz Združenih držav. Spremenil sem ime, ker sem bojzljiv in — morilec. Ubijalec brata.«

Utihi se in se zagledal v ogenj. Nič mu nisem odgovoril. Človeške besede so brezsmislne, ako je duša razdvojena. Duša mora opraviti sama seboj.

Harry Tompkins je nadaljeval: »Glejte, ko ste bili zadnjič tukaj, mene še ni bilo. Bil sem tedaj v Detroitu. Nisem bil slab človek, le lahkomišeln in sem delal bratu Rihardu bridke preglavice. Odkar je izšla v Združenih državah alkoholna prepoved, sem postal pijanec. Sila ni dobra in zadene na odpor. In žganje mi je teknilo dvakrat boljše, ker ni bilo dovoljeno.

Rihard — bil je starejši od mene — me je skušal svariti skraja z dobrim: »Harry, ne pretiravaj!« Njegove besede so bile bob ob steno. Izlil mi je steklenico žganja, katero sem hranil doma. Sporekla sva se. Nekega večera sem se vrnil pijan. Koloval sem proti omari, kjer je bila shranjena moja steklenica. »Pusti,« mi je zastavil Rihard pot. »Danes si pil že dovolj.« Porinil sem ga na stran. Udaril me je s pestjo v obraz.

Se ne spominjam, kaj sem storil naslednje trenutke. Zavedam se, da sem se iztreznil na mah, držal sem v roki pištolo in stal sem poleg Riharda. Ta je ležal na tleh ... in izpod las, ki so mu viseli globoko v čelo, je kapljala kri. Ustrelil sem ga!

Harryjevi prsti so se tresli. Podprl si je glavo s komolci in nadaljeval: »Moral bi se bil javiti policiji. Zbežal sem preko meje v Kanado, hotel sem poskusiti kot delavec na farmi, a sem tekel dalje proti severu, ker se mi je dozdevalo, da mi vsak stražnik grozi z besedami: »Baš tebe iščemo!« Na ta način sem se zatekel semkaj. Teh 7 let je bilo zame pravi pekel. Vem, da imajo belokožci tega le Indijanca za zločinca. O meni jim ni znanega ničesar, a vendar se me ogibljejo, ker bivam pod skupno streho s Petrom. Večkrat se mi dozdeva, da mi tukaj ni za vzdržati. Hrepenim po družbi. Vi ste prvi, ki se razgovarja z menoj prijazno in radi tega ste poslušali tudi mojo spoved.«

Mož se mi je smilil. Krivda na zločin je tičala v brezsmiselnosti postavi, ki je napravila iz zmerne človeka — pijanca. Uvidel sem, da se bo tukaj v divjini v družbi

Krasne kodre

neomejeno trajne pri vlažnem zraku ali potenju dosežejo dame in gospodje brez škarij kodrala s Hela Kodralom. Tudi najlepši bu-bikopf se polepša s Hela, ker je nepotrebna vsaka ondulacija. Velik prihranek na času in denarju, pospešuje rast las. Vaša podoba vas bo iznenadila. Takoj po uporabi obilo onduliranih kodrov krasne frizure. Mnogo zahvalnic. Posebno gledališke umeinice so polne hvale. Cena 12 Din, 3 steklenice 25 Din, 6 steklenic 40 Din. — Dr. Nic. Kemény, Košice H, poštni predal 12/228, Čehoslovaško. 1294

Indijanca čisto zgubil in sem mu rekel: »Morate zopet med ljudi. Pojdite na zapadno obal, kjer vas ne pozna nikdo in poskusite tamkaj z novim življenjem.« Ne vem, če je pričakoval od mene ta odgovor. Najbrž že, ker mi je stisnil hvaležno roko, kakor bi mu bil zopet podaril življenje.

Ko sem se poslovil zjutraj od njega, mi je rekel: »Preselil se bom v Vancouver, Morda se bova tamkaj videla.«

Ne, nisva se več sestala. Prejel sem od njega, ko sem dospel dva meseca pozneje v Luneau pismo. V pismu mi je poročal v upanju in o načrtih za bodočnost. Pisal mi je med vožnjo na parniku. Bil je videti umirjen, vendar iz njegove zadnje opazke je zvenel obup: »Na krovu sta dva policista. Skraja sem bil uverjen, da iščeta mene.«

Prejel sem še drugo pisanje od policije v Vancouverju: »V tukajšnji bolnici je umrl mož, v katerem so ugotovili Harry Tompkinsa iz Detroita. Ker smo našli v žepu umrlega listič z vašim imenom, vas prosimo, da bi nam sporočili nekaj več o tem možu.«

Sporočil sem policiji, kar mi je bilo znane o Harryju in sem tudi prosil, naj mi naznanijo, kako in zakaj je umrl moj znanec. Odgovor oblasti me je presenetil. Pisali so mi: Harry se je izkrca v Vancouverju. Že na parniku sta ga vznemirjala dva stražnika s svojo navzočnostjo. Harry je ostavil hitro ladjo, da bi policajev ved ne videl. Na voglu ulice je že zopet postal pred stražo. Harry Tompkins je zrl v policaja kakor v kako prikazen z drugega sveta. Nato je stopil policist proti njemu, mu položil roko na ramo in ga opozoril: »Harry!« Bil je Rihard Tompkins, njegov brat, katerega je bil ustrelil pred osmimi leti! Gotovo se je povrnil iz večnosti, da bi zahteval zadoščenje za zločin. Obraz ubitega, njegov glas, roka, policijska uniforma, to vse je bilo preveč za izmučeno Harryjevo telo. Zgrudil se je. Zadel ga je na mestu srčna kap.

Razlaga za pojav Riharda Tompkinsa je bila enostavna. Harryjeva krogla ga je bila le oprasnila in ga omamila. Nato si je Rihard sam predbacival: Ne smel bi ga bil udariti. Radi tega je šel Rihard za bratovo sledjo v Kanado, dokler je ni zgubil. In ker je bil ob službo v Detroitu, je postal stražnik v Vancouverju. Upal je, da bo vendar le slučajno našel brata. Na tako žalostno svidenje seve ni mislil.

*

Bele sence.

Človeško življenje je mnogokrat na doživljajih tako bogato, da presega fantazije filma. »Belih senc« ni videti samo na plat-